«Το πορτρέτο ενός μετανάστη»

Εργασία στη Λογοτεχνία για το ρατσισμό των μαθητών/τριών: **Ξανθή Ντούφα, Ιωάννα Μουραντιάν, Μιγκένα Πάσο, Ελένη Μπαλτζή, Κωνσταντίνος Δρακούλης, Χρήστος Νικολα δης:**

Με αφορμή το απόσπασμα «Ο δρόμος για τον παράδεισο είναι μακρύς» της Μαρούλας Κλιάφα και την παγκόσμια ημέρα κατά του ρατσισμού, στις 21 Μαρτίου, δόθηκε η ομαδική εργασία:

Είσαι δημοσιογράφος και γράφεις ένα σύντομο ρεπορτάζ με τίτλο «Το πορτρέτο ενός μετανάστη» στο οποίο και παρουσιάζεις μια περίπτωση μετανάστη που γνωρίζεις (ή και φανταστικού προσώπου). Θα σε βοηθήσουν οι πιο κάτω ερωτήσεις.

1. Πώς ονομάζεται το πρόσωπο που μας παρουσιάζεις?
2. Από πού κατάγεται και πού ζει?
3. Πώς βρέθηκε στην Ελλάδα? (για ποιους λόγους?)
4. Ποιες δυσκολίες συνάντησε στο νέο του περιβάλλον?
5. Ποια συναισθήματα μπορεί να νιώθει για το γεγονός ότι είναι μετανάστης;

«Το πορτρέτο ενός μετανάστη»

Το όνομά του είναι Αλάχ, κατάγεται από το Πακιστάν και τώρα ζει στην Ελλάδα. Οι λόγοι που μετανάστευσε ήταν κυρίως οικονομικοί. Οι δυσκολίες που συνάντησε στην Ελλάδα ήταν πολλές: δεν ήξερε τη γλώσσα, δεν είχε χρήματα, ήταν δύσκολο να βρει δουλειά, έγινε δέκτης ρατσιστικών σχολίων και συμπεριφοράς, ήταν μόνος, αφού άφησε πίσω την οικογένειά του. Τα συναισθήματα που νιώθει είναι νοσταλγία, μοναξιά, απόρριψη, λύπη, απογοήτευση, γιατί τα πράγματα δεν είναι όπως τα περίμενε, ήσυχα κι ωραία.

Κωνσταντίνος Δρακούλης, Χρήστος Νικολα δης, Α2
«Το πορτρέτο ενός μετανάστη»

Η Μιγκένα Πάσο είναι μαθήτρια της Α΄ γυμνασίου. Κατάγεται από την Αλβανία και γεννήθηκε στην Ελλάδα όπου ζει τα τελευταία 13 χρόνια.

Οι γονείς της στα τέλη του 2000 αποφάσισαν να μεταναστεύσουν και να

εγκατασταθούν στην Ελλάδα, ψάχνοντας ένα καλύτερο αύριο για τα παιδιά τους. Αρχικά εγκαταστάθηκαν στην Αθήνα, αφήνοντας πίσω τον 3χρονο γιο τους, για να δουν πώς θα προσαρμοστούν στο νέο τους περιβάλλον. Οι δυσκολίες που αντιμετώπισαν αρχικά οι γονείς ήταν το φαινόμενο του ρατσισμού, με συνέπειες τον κοινωνικό αποκλεισμό και τη δυσκολία εύρεσης εργασίας. Ένα χρόνο αργότερα αποφάσισαν να γυρίσουν και να πάρουν μαζί τους τον 4χρονο πια γιο τους. Έφυγαν όμως από την Αθήνα και εγκαταστάθηκαν στη Θεσσαλονίκη, όπου διαμένουν πλέον μόνιμα με τα δυο τους παιδιά.

Η Μιγκένα έχει δεχτεί μεγαλώνοντας έντονα ?χτυπήματα? ρατσιστικών σχολίων. Βέβαια, νιώθει περήφανη για την αλβανική καταγωγή της κι έχει μάθει να μην την απασχολούν πλέον αυτά τα σχόλια. Η ίδια στέκεται δυνατή και καταλαβαίνει ότι δεν μπορεί ν? αλλάξει τη γνώμη όλων όσων ζουν γύρω της. Έχει συνειδητοποιήσει πια ότι μάλλον πάντοτε θα υπάρχουν άνθρωποι που κάνουν ρατσιστικά σχόλια...

Μιγκένα Πάσο, Ελένη Μπαλτζή, Α2
«Το πορτρέτο ενός μετανάστη»

Η Δήμητρα Γυαλισβίλι είναι ένα 16χρονο κορίτσι από τη Γεωργία. Το κανονικό της όνομα είναι Σάλλι, αλλά πρόσφατα βαπτίστηκε σε χριστιανική εκκλησία. Ζει εδώ και 12 χρόνια στην Ελλάδα κι έτσι νιώθει την Ελλάδα σαν δεύτερη πατρίδα της. Αυτή είναι η ιστορία της.

Πριν από αρκετά χρόνια είχε γίνει ένας μεγάλος πόλεμος και οι γονείς της αποφάσισαν να έρθουν στην Ελλάδα για μια καλύτερη ζωή. Μετά από λίγο καιρό, όταν ησύχασαν τα πράγματα στην πατρίδα της, αποφάσισαν να επιστρέψουν πίσω. Όμως, όταν η μητέρα της έμεινε έγκυος, πίστευαν πως η Γεωργία δεν ήταν ασφαλές μέρος για να ζήσουν εκεί κι, έτσι, ξαναγύρισαν στην Ελλάδα.

Απ? την αρχή, οι άνθρωποι εδώ τους φέρονταν ρατσιστικά και δεν ήθελαν να τους δεχτούν στην κοινότητα και την καθημερινότητά τους. Βέβαια, η Σάλλι-Δήμητρα, όσο ήταν μικρή, δεν τα καταλάβαινε όλ? αυτά, όμως όταν σιγά σιγά μεγάλωνε και πήγε στο σχολείο, άρχισε να συνειδητοποιεί πώς είχαν τα πράγματα.

Με την πάροδο του χρόνου, οι άνθρωποι άρχισαν να τους συνηθίζουν και η ζωή τους βελτιωνόταν συνεχώς. Βέβαια, ακόμα και σήμερα που το φαινόμενο της μετανάστευσης έχει πλέον συνηθιστεί, υπάρχουν αρκετοί άνθρωποι που συνεχίζουν τη ρατσιστική συμπεριφορά και τους κάνουν να νιώθουν μειονεκτικά και άσχημα.

Γενικά, οι άνθρωποι αυτοί από διαφορετικές χώρες, παρότι νιώθουν την Ελλάδα σαν δεύτερη πατρίδα τους, νιώθουν διαφορετικοί από τους υπόλοιπους εξαιτίας του ρατσισμού. Όμως, δεν έχει σημασία από πού κατάγεται ο καθένας, το χρώμα του, η οικονομική του κατάσταση και η εξωτερική εμφάνιση. Όλοι είμαστε ίσοι, αν και δεν είμαστε ίδιοι, κι αυτό είναι καλό να το συνειδητοποιήσουμε όλοι, επιτέλους!

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□ **Ξανθή Ντούφα, Ιωάννα Μουραντιάν, Α2**